

איהו זה שמי וזה זכרי (שמות ג טו) י"ה עם שמי"י
שס"ה לשמאלא, ו"ה עם זכר"י רמ"ח
לימינא, בפסח יהון ו"ה לימינא, בראש השנה
י"ה לשמאלא, שבועות אחיד בתרוייהו ודא
עמודא דאמצעינתא, הדא הוא דכתיב (בראשית
כט כז) מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את זאת,
ביה אשתלים יהו"ה, ועם כל דא לא יהא
שלם אלא בבית זוגיה דאיהי אדנ"י, ובאן אתר
בסופה, דאיהו כ"ו ה"ס דאיהי יאהדונה"י,
ורזא דמלה ויבא יעקב שלם (שם לג יח) ביהו"ה,
מיד ויבן לו בית דא סופה, כמה דאת אמר (שם
יז) ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית.

בהווא זמנא, מה דהוה אני ישנה בגלותא,
דאסתלק דפיקו דילה שלימו דילה,
בהווא זמנא אתמר בשכינתא ולבי ער,
לאתערוותא דפורקנא, ובההוא זמנא נשיב
רוחא דקודשא ביה, דבזמנא דרוחא דקודשא
לא נשיב רוח סערה נשיב, באודנא שמאלא
דלפא, ויכיל למטעי עלמא.

והאי איהו דאתמר ביה (יחזקאל א ד) והנה רוח
סערה באה מן הצפון, דסעיר גופיה
דבר נש, דאתמר ביה (ירמיה א יד) מצפון תפתח
הרעה, ובההוא זמנא שליטין בעלמא כל רוחין
ושדין ומזיקין בישין דמחבלין עלמא דאינון
מלאכי חבלה, ודא דפיקו דמרעא דסליק
באשא דגיהנם דאיהי מרה, ומחמם לגופיה
דבר נש, וביה וימררו את חייהם, (שמות א יד)
דאברין דאינון ישראל, בעבודה קשה דא
פבד, דאיהו פבד על ערקין (דמרה) דדמא,
בחמר ובלבנים דא ליחא חוורא, דאיהי פבדה
על בר נש, ומינה יתון ליה כמה מרעין בישין,
דאינון מים הידונים דמתגברין על אברין
דיליה.

שמי וזה זכרי, י"ה עם שמי"י -
שלוש מאות ששים וחמשה
לשמאל, ו"ה עם זכר"י - מאתים
ארבעים ושמונה לימין. בפסח
יהו ו"ה לימין, בראש השנה י"ה
לשמאל, שבועות אחוז בשניהם,
וזה העמוד האמצעי. זהו שכתוב
מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את
זאת, בו השתלם יהו"ה, ועם כל
זה לא יהיה שלם אלא עם בת
זוגו, שהיא אדנ"י, ובאיזה
מקום? בסופה, שהוא כ"ו ה"ס,
שהיא יאהדונה"י, וסוד הדבר -
ויבא יעקב שלם ביהו"ה, מיד
ויבן לו בית, זו ספה, כמו שנאמר
ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית.
באותו זמן, מה שהיה אני ישנה
בגלות, שהתעלה הדפק שלה,
השלמות שלה, באותו זמן נאמר
על השכינה ולבי ער,
להתעוררות הגאולה, ובאותו זמן
נושבת בה רוח הקדש, שבזמן
שאין נושבת רוח הקדש, נושבת
רוח סערה באזן שמאל של הלב,
ויכול להטעות את העולם.

וזהו שנאמר בו והנה רוח סערה
באה מן הצפון, שמשעירה את
גופו של האדם, שנאמר בו
מצפון תפתח הרעה, ובאותו זמן
שולטים בעולם כל הרוחות
והשדים והמזיקים הרעים
שמשחיתים את העולם, שהם
מלאכי חבלה, וזה הדפק של
המחלה שעולה באש הגיהנם
שהיא מרה, ומחמם את גוף
האדם, ובו וימררו את חייהם,
שהאיברים, שהם ישראל,
בעבודה קשה, זה הפבד, שהוא
כבד על העורקים (של מרה) של
הדם, בחמר ובלבנים, זו לחה
לבנה, שהיא כבדה על האדם,
וממנה באו לו כמה חלאים
רעים, שהם מים הידונים
שמתגברים על האיברים שלו.